

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiéză.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 31 Maiu v.

Mâne se vor întruni reprezentanții puterilor mari din Europa în areopagul cel mare, numit congres, pentru ca să decidă asupra sorții populațiilor din sudostul Europei.

Chiemarea acestui congres este importantă. Ea are să pună capet unui despotism asiatic, care a bântuit Europa mai bine de patru seculi și are să redea viața populațiilor crestine, cari, în timpul cel prea îndelungat, nemijlocit au fost nădușite, fără de a pute fi stirpitate.

Indulgența providenței a fost foarte îndelungă cu cele 2—3 milioane de popor despotice asupra a 10—12 milioane de asupriți. Indulgența providenței a fost foarte îndelungă cu acel popor care n'a acceptat dela europeni nimica afară de violența bizantină, biciul cu care a maltratată popoarele crestine. Dar aceiași providență se pare a respălăti incorigibilitatea despoților și a încununa pre popoarele martire osândite de a suferi îndelungatul și greul jug al osmanliilor.

Al treilea succes al întemeietorii dinastiei osmanice, Soliman, s'au așezat în jumătatea dintăiu a seculului XIV în Gallipoli pe ținutul european al Ellespontului. Din această basă de operațiune a năvălit Murad I (1358—1389) în Tracia și a cucerit-o, a strămutat reședința turcască de la Brussa din Asia mică la Adrianopole și tăind împărăția romană resăritenă, devenită de mult bizantină-grecască, de cătră ceialaltă Europă, a ținut-o pe un timp ore care la ținutul Constantinopolei. Baiazid I (1389—1402) petrunde până la Dunăre (1396). După potopul Mongolilor, la 1413, Mohamed I a restaurat puterea osmană, iară Murad II (1421—51) impune tribut împărăției bizantine, cucerește Salonicul și prin memorabila bătălie de la Varna (1444) se arată amenințătoriu civilizației europene. Mahomed II (1451—81) pune

în anul 1453 capet și celei din urmă umbre de imperație bizantină.

De aci înainte puterea osmană devine tot mai periculoasă pentru Europa. La 1526 cade în bătălia dela Mohaci Ungaria și la 1527 turcii stau dinaintea Vienei. Abia la 1683 li se frânge puterea înaintea Vienei, de când puterea osmană a început a decăde așa de repede, încât, prin pacea dela Adrianopole (14 Sept. 1829) a trebuit să recunoscă independența Greciei și să se restrângă pe ținuturile drept al Dunărei.

Din timpul acesta, adică după ce a scăpat Ungaria, Transilvania și țările române dela Dunăre de bântuielele turcesci, se începe și un felu de tutelă europeană preste împărăția turcască. Sub influința puterilor europene la 3 Nov. 1839 apare Hatiseriful dela Gülhane, prin care Pörta promite reforme în legislațiune, egalitate înaintea legii și libertate confesională.

Promisiunea a rămas promisiune. Turcii au rămas tot cei de mai înainte. După resbelul oriental dela 1853/4, la 18 Februarie 1856 Pörta otomană face prin un Hati-Humajum nouă promisiuni, cari rămân tot așa nepuse în lucrare ca și cele dela 1839.

Sbuciumările creștinilor apăsați de atunci încôce în urma crușimilor seversite de turci față cu creștinii din imperiul turcesc a convins pe Europa, că acei nenorociți trebuie scoși de sub tirania turcască.

Sînt încă în vie memorie cele ce au premers resboiului din urmă, care are să se termine definitiv prin congresul ce se întrunesc.

Sînt semnele cele mai bune că reprezentanții puterilor europene nu se vor despărți de la masa verde, în giurul cărei se adună, înainte de a ameliora sörtea creștinilor din orient. Pörta otomană, perđându-și creditul, nu va mai pute ademeni Europa cu promisiuni. În locul promisiunilor turcesci Europa va pune reformele ce le va afla de lipsă, pentru-ca și acei ce

de seculi fură osândiți a trăi în miserie intelectuală și materială să se bucure de binefacerile civilizației crestine.

Speranțele aceste frumoșe se turbură înse de un moment foarte însemnat. Momentul acesta este tendența Rusiei de a obține preponderanța influinței sale în orient.

Misiunea congresului actual este dară îndoită. Să scape pe creștini de tirania turcască și de altă parte să-i apere de escluvia influința rusască. Va isbuti congresul în amendouă direcțiunile aceste? Vom vedé în timpul cel mai de apröpe.

Ne temem însă că în punctul influinței rusesci se vor poticni lucrările congresului și lângă cele două dificultăți politice de aplanat vor mai apăre altele noué!

Revista politică.

„Dina bună se cunoșce de dimineță,” ăice proverbul poporului nostru. Acest proverb nu esclude și cunoșcerea ăilei rele. Congresul încă nu s'a deschis și la noi pe orizont apare, deși într'o măsură de tot modestă, o mobilizare parțială ca adaus la fortificările de pe la granițe. Din București se anuncie prin „Polit. Corr.” că corpul al unsprădecelea rusesc merge spre Pitești; că pentru încungiuurarea unui conflict sângerous, armata română se retrage în Carpați și în fine, că armata română este tăiată cu totul de cătră București. România va protesta contra procederei agresive din partea Rușilor. — Din Constantinopole se telegraféză, că acolo se lucră pentru chiemarea lui Midhat-pașa acasă cu scop de a înlocui cu densusul pe sultanul.

Deocamdată credem că sînt de ajuns și aceste pentruca să caracterizeze situațiunea la începutul congresului, care are să ne aducă pacea definitiv.

Ceea ce privește mobilizarea parțială, nu ar fi tocmai mare. În total numărul celor de sub arme s'ar mai înmulți numai cu 16,000 ömeni; din care pe Transilvania se vine 2—6000 ömeni, după cum adică se va mări statul de prezență al regimentelor Nr. 2, 31, 50, 51, 62, 63 și 64 și al batal. de vênători Nr. 23 și 28, sau se va convoca o parte din rezerva ăiselor regimente de infanterie și bataliöne de vênători.

Ori cât de modestă este mobilizarea acesta și ori cât e de învederat, că prin acesta guvernul nu pöte intențiunea o agresiune contra unei puteri mari ca Rusia, scirea ca atare despre mobilizare a făcut mare senzațiune în popor. Auđi pe mulți spunënd cu multă pozitivitate că resbelul se va ncepe atunci și atunci.

Nu e mirare dacă poporul combină astfelu, de öre ce în ajunul „păcei definitive” totuși e curios lucru că se începe mobilizarea parțială, care lesne se pöte generalisa, dară și mai curios este, că Rușii tocma acum găsesc ocașiunea binevenită de a strimtoră pe aliații lor în munții Carpaților.

Despre raportul între Ruși și Români se mai scrie la „N. f. Pr.” următöarele: Generalul Drentelen, comandantul Rușilor din România, înainte cu câteva ăile, a cerut deslușiri dela ministrul Cogălniceanu, despre scopul pozițiunei armatei pe linia Tergoviște - Pitești - Slatina. Ministrul a respuns că concentrarea acesta e o urmare a amenințării de a desarma armata română; guvernul s'a vedut silit a asigura armata contra unui astfelu de act violent și a adaus, că guvernul României nu are nici o intențiune ostilă contra Rusiei. Drentelen n'a fost mulțămît cu respunsul acesta și a ăis că pozițiunea armatei dovedesce, că la cas de resbel ea are să fie avangarda armatei austro-unguresci; comanda ruscă este necesită a lua mäsuri prin care să se asigure. De atunci

FOIȚA.

Libera comună regescă Reșinariu.

(Schiză istorică compusă de Petru Broté).
(Urmare).

Riul care curge pe la pöla acestei cöste în documentele cele vechi aflătöre în arhivul comunei Reșinariu se numesce „Valea Călugărilor”, acuma însă „Riul Stezi”; probabil este că ruinele acele sînt remășițele unei mănăstiri de călugări.

Reșinariul are două riuri „Riul caselor” și „Riul stezi” cari la capul comunei cătră Sibiu se întrunesc și forméză unul. Pe „riul caselor” cel ce curge în apropierea bisericei vechi în sus apröpe de finea comunei, o societate de cetățeni din Sibiu au deschis acolo băi de aur și precum mi-au împărtășit fiul unui acționariu au spusat acea societate cu săpatul 35 mii florini, din causă însă că aur nu au aflat în cantitate îndestulătöre au încetat lucrările. İmi aduc aminte de când eram eu în etate de 5—6 ani că

băile acestea aveau încă porțițele sale de scânduri, acuma însă pământul sau derimat preste ele de nu se mai cunoșce nici locul unde au stat.

Este de mirat că în arhivul comunei Reșinariu afară de actele proceselor purtate dela anul 1735 încôce pentru eliberarea de sub feudalismul Sibiului și pentru rectificarea semnelor teritoriale nu se află nici o scrisöre privitöre la evenimentele prin care au trecut această comună. Nu se scie în timpul crușilor ce au pătimit. Nu esistă nici o scrisöre despre mijlöcele cari s'au întreprins în contra locuitorilor de aici spre a-i sili ca să trecă la unire cu biserica Romei. Unii ömeni cari acum 20 ani era trecuti de 80 ani imi enarară cumcă în timpul persecuțiunei religiöse ar fi venit miliția împăratescă cu tunuri și le-ar fi așezat pe costița ce se află spre resărit lângă comună, unde ständ cu fitilele aprinse au provocat pe locuitorii Reșinariului să trecă la unire, pentru-că de nu, le va aprinde casele cu tunurile.

Reșinarieni intimidăți adunându-se s'au consultat că ce este de făcut, s'au decis apoi a merge și a se de-

chiăra că voiesc a trece la confesiunea unită; iar după ce s'au depărtat miliția, tot poporul afară de un preot și căți-va locuitori au ramas tot în religiunea lor cea veche.

Despre activitatea episcopului Nichiticiu care au locuit aici nu se află nici o scrisöre decât numai pötra cea roșie de marmoră sub care s'au înmormântat. Când eram eu copil avea această pötra înscrispțiune, acum însă este stersă de tot.

Cele mai multe scrisori vechi în arhivul comunei privesc, precum mai înainte am observat, procese teritoriale. Cel dintăiu și mai mare proces s'au început în anul 1735 și au durat până la anul 1788, prin urmare 53 ani. Actele acestui proces scrise în limba latină și magiară compun o carte voluminosă de 1307 pagini, legată cu piele și legalisată, pörtă numirea de atunci „Transmisiune.” Deosebit de aceea se mai află și esaminarea martorilor în limba magiară, precum și respunsul părților litigante în limba latină tot în broșuri legate și autenticate. În fine decisiunea în privința desdaunării, rescriptul împăratorelui Iosif

al II, precum și operatul comisiunei care au deosebit teritoriul Reșinariului de al Sibiului, tot în limba latină și subscris de membrii comisiunei.

Din tot acest proces se vede, că Reșinarieni dela anul 1635 au fost tare asupriți de vecina cetate Sibiu și de aceia ei au cercat la töte dicasteriile și persönele cu pozițiuni înalte ușurarea sarcinilor ce-i apăsa. S'au plâns la guvernul țerei, s'au plâns la comandatele general militariu în Sibiu, s'au plâns la episcopul din Blaj baronul Clain, s'au plâns la împăratul Carol al VI, la împăratösa Maria Teresia și în fine la împăratörele Iosif al II-lea.

Episcopul baron Clain ca consiliariu intim au asternut plânsörea în 30 Septemvrie împăratului Carol VI, iar acesta au demandat guvernului să împace cërta sau de nu va pute cu informațiune să i-o astörnă spre decidere.

Reșinarieni în rugările lor au spus cumcă ei au fost ömeni liberi, au avut diregătorie comună cu o sferă de activitate ca și celelalte comune din fundul regiu, mai încolo, au avut și 40 de reprezentanți comunali; dar

încôce s'au postat număröse trupe rusesci în fața pozițiunii române și trupe nôue se mai trămit cu totă graba. Cărtirul general este în Ploiești. La sfârșitul scirei se mai adauge: că Germania nu încetă de a stărui pe lângă România să retrocedă de bunăvoie Basarabia.

Altă scire din Bucuresci ăice: Rușii au aședat pe linia dela Chilia până la gurile Dunărei în baterii peste 100 tunuri mari, între care 25 mortiere. După aceeași scire aflăm că și Românii fac mari pregătiri de resbel.

Bărbații de stat ai Porții au pregătit un memorand lung pentru congres în care espun pe larg cum vor reforma ei Turcia, dacă diplomația îi va sprigini și nu le va mutila imperiul după cum voiesce să 'l mutileze tratatul dela San Stefano.

Pe când diplomații turcesci cugetă că vor mai amăgi Europa cu promisiuni gôle, congresul nu va perde din vedere momentul, pe care cu tôte că l'am atins mai sus, îl repețim la acest loc după Deutsche Ztg. în următorele:

„Tôte semnele indigită că ne aflăm (ăice corespondentul din Constantinopole) înainte a unei catastrofe, a cărei urmare pôte să fie schimbarea de dinastie. Lipsa și miseria sânt în stare să pună tôte la cale.

Temerile cari l'au apucat pe pa-dișah din cauza lipsei emigranților au produs în capitala imperiului osmanic o stare cu totul anarchică, de altă parte bietul sultan se află într'o stare de desperațiune, care nu esclude temerea, că spiritul lui în urma impresiunilor făcute asupra, s'a întunecat. Fricos din firea lui, complotul dela Ceragan, arderea „înaltei porți,” ferbera în popor și neîncrederea în tot felul de om din giurul lui îl face să tremure ca și când ar avé de a face cu un demon nevăduț. Efectele stărei acesteia se manifestă într'o formă, încât se pôte omul teme de ce e mai reu.”

După acésta descrie numita fôie mai deaprobe tôte cele întemplate dela complotul dela Ceragan încôce și arată cum a sciut Mahmud Damat pașa să ajungă ministru de resbel și cum să tem toți turcii din Constantinopole de resbunarea lui.

„N. W. T.” în fine pune corôna celor începute de „D. Ztg.” când ăice: Scirile cele din urmă din capitala Turciei prognosticéază o catastrofă. Între oficeri și funcționarii publici este o egițațiune a cărei țintă este depunerea sultanului, declararea fratelui seu de nedemn de tron și denumirea lui Mithad pașa de administrator provisoriu al imperiului.

Serbătorile latine.

În „Gazeta Transilvaniei” cetim: „Romanii din Brașiov îndată ce auădiseră despre triumful dela Montpellier al bardului roman, adresară dlui V. Alecsandri următorele telegramă:”

„Domnului Alecsandri.

Mircesci (Moldova).

„Marelui bard latin, dulcelui poet român și fratelui nostru Vasile Alecsandri, carele Curcanului dela Grivița i-a dat la „Montpellier un rival tot așa de distins în gloriificarea țerei și a națiunii sale: — Romanii din Brașov i aduc omagie lor.” (Urméză 114 subscrieri).

Dl. Alecsandri a respuns prin d. Dr. Pop profesor, ca prim subscris cu următorele telegramă:

Bucuresci.

„Ve rog fiți interpretul simțirilor mele de grațitudine cătră toți domnii, cari mi-au trămis felicitări.”

Alecsandri.

De aci încolo „G. Tr.” înregistréză, telegramele adresate din Sibiu*) și Deva dlui Alecsandri dimpreună cu respunsurile din partea acestuia.

Națiunile de ginte latină. — Națiunea română. — Concursul societății limbilor romane. — Premiul repurtat de d. V. Alecsandri. — Cântecul Latinului.

III.

Tôte aceste națiuni de ginte latină, de și având afinități între dênsele, nu au fost însă în destul legate unele cu altele, prin acele legături, ce unesc spiritele și inimile într'o idee comună, într'un sentiment comun.

Legături de asemenea natură își propune să creeze Societatea Limbilor Romane, instituită încă de mult timp în Franța, la Montpellier.

Ea a imaginat, între altele, să pue la concurs un premiu pentru cea mai bună poezie, având de obiect: Cântecul Latinului sau Cântecul Gintei Latine.

Acest cântec va fi tradus în tôte idiomle latine și răspândit în tôte țerile unde se vorbesc aceste idiomle.

El va fi pus pe musică și va fi adoptat pretutindeni, ca Imn Național al fiecărui popor latin.

Pretutindeni el va deștepta simțemntul acelei iubiri misteriose, ce trebuie să lege între dênșii pe toți membrii unei imense familii.

Numerosi poezi din Franța, Italia, Spania, Portugalia, Belgia, s'au presintat la acest concurs.

Acela, care a repurtat victoria, fu iubitul nostru poet V. Alecsandri!

*) Afară de cea a membrilor redacțiunii „Telegrafului Român.”

IV.

Pretutindeni unde Cântecul Latinului va fi cântat, imaginea României și a marelui poet vor fi evocate, și numele țerei nôstre va fi pronunțat cu afecțiune.

Nu scim dacă nu abusăm; dar credem că victoria D-lui Alecsandri are o fôrte mare importanță pentru națiunea nôstră, atât de mult uitată și abandonată, la porțile Orientului, de cătră surorile din Occident.

Ea va contribui mult să atragă atențiunea asupra coloniei române de la Dunăre și să deștepte pretutindeni, în favorul ei, sentimente de simpatie.

Prin victoria sa, poetul Alecsandri probă încă odată lumei, cum a mai ăis'o „Pressa,” că națiunea română a moștenit tôte calitățile și virtuțile gintei din care descinde, și că, de și, dispilită de atâtea secole de trunchiul comun, ea fu isolată la porțile Orientului, dênșă a sciut să le conserve intacte, ca să pôtă da, la ocașiuni, eroi pentru Grivița și eroi pentru Montpellier!

Cântul dar al Latinului, de D. Alecsandri, va duce pretutindeni numele și fama iubitei nôstre țeri, și va fi ca un dulce profum ecsalat din valea Dunărei și de la pôlele înflorite ale Carpaților, care se va răspândi prin tôte țerile latine, deșteptând pe ori unde va fi cântat, în spirite idea solidarității și în inime sentimentul confraternității și ale iubirei ce trebuie să existe între toți membrii mării și gloriose ginte.

Și acest cântec va fi cântat pretutindeni în țerile cele mai frumoase de pe glob.

El se va auăi, după cum am mai ăis, în Franța, pe côtele Normandiei, sau ale Britaniei, și în fața Oceanului, pe malurile Senei, sau pe vârful Pireneilor; În Spania, pe câmpiile vechie Castilii sau ale poetice Andalusi, pe ulițele Granadei sau prin călile Alhambrei, pe malurile Guadalquivirului sau pe ruinele Italice, patria fundatorei Statului roman, Traian; în Portugalia, pe ulițele Lisboniei, sau în golful de unde a plecat Vasco de Gama ca să descopere noi lumi; în Italia pe marginile Adriatice și în lagunele cetății Dogilor; pe ruinele Romei antice: în incinta Coloseului, sub arcul lui Constantin sau lui Titus, sau printre colonele resturnate ale palatului Cefarilor; în golful Neapolului, în fața vesuvului, sau prin pădurile de portocale ale Sorrentului; în marea de smarald, ce înconjură Sicilia; și cine scie dacă nu va fi dat marelui nostru poet să și audă singur Cântecul Gintei Latine, în acel golf al Palermului ce va deștepta atâtea suveniruri eșind melancolic în vre-o nôpte de tómnă dînt'r'o barcă misterioasă, ce misterios alunecă sub adierea plină de farmec a unui vânt îmbălsămat?.....

V.

Analizând cântul D-lui V. Alecsandri vedem că el resumă, cu o rară fericire de espresiuni, calitățile dominante ale gintei latine și ale rolului seu în lume.

Vede cine-va, în primele versuri ale

poesiei D lui Alecsandri, pe Roma, care domină ca o Regină lumea și tôte celelalte ginte, lucind de o splendóre, ale căreia raze străbat secolii și se proiectă majestos asupra globului întreg; vede pe Franța lui Ludovic XIV și Napoleon I, pe Franța lui Corneille și a lui Voltaire; pe Spania lui Ferdinand și Carol Quintul, a lui Cristof Columb și a lui Cervantes; pe Portugalia lui Camoens și a lui Vasco de Gama; pe Italia marilor pontifici și a micelor dar glorioșelor republice din mediul ev; pe Italia lui Dante, a lui Macchiavelli, a lui Michel-Angiolo etc.; aruncând împrejurul lor, asupra tuturilor continentelor, gloria armelor, splendorea descoperirilor, lumina literilor și artelor, și mergând neîncetat înainte, în capul altor ginte, pe calea progresului și a civilizațiunii:

Latina gintă e Regină
Între-ale lunei ginte mari;
Ea pörtă 'n frunte-o stea divină,
Lucind prin timpii seculari.
Menirea ei tot înainte
Măreț îndreptă pașii sei,
Ea merge 'n capul altor ginte
Vărsând lumină 'n urma ei.

Dar gintea latină are tôte calitățile estetice; și poetul s'a gândit, fără îndoială, la majestosa matronă română, la splendida și pasionata italiană, la grațioasă și spirtuală francesă, etc., când, în a doua strofă, el vorbesce de farmecul dulce și răpitor al gintei latine, înainte căreia străinul în cale se inclină și în genunchi cade cu dor. Și Provedința a dat drept locuință acestei frumoase ginte, cele mai frumoase țeri sub cerul cel mai senin, aurit de sôrele cel mai splendid, mângaiate de valurile cele mai dulci ale mărilor celor mai smaraldine.

Latina gintă 'o virgină
Cu farmec dulce, răpitor;
Străinu 'n cale'i se inclină
Și pe genunchi cade cu dor.
Frumoasă, vie, zîmbitoare,
Sub ceru senin, în aer cald,
Ea se oglindă 'n splendid sôre,
Se scaldă 'n mare de smarald.

Și țerile, ce locuesce gintea latină, nu sânt numai cele mai frumoase; sânt încă și cele mai bogate.

Gintea latină însă este generoasă și împarte voios comorile sale cu celelalte ale ei surori.

Gintea latină e generoasă, da, este bună; dar e teribile în a ei mânia, și pe câmpurile de bătaie, unde sau își apără teritoriul și onorul, sau isbesce în tirania asuprațorie, geniul și calitățile sale militare nu au egale în lume. Poetul nostru s'a gândit, fără îndoială, scriind ultimele versuri ale strofei următore, la eroii români de la Grivița:

Latina gintă are parte
De-ale pământului comori,
Și mult voios ea le împarte
Cu cele-Palte-a ei surori.
Dar e teribilă 'n mânia,
Când brațul ei liberator
Lovește 'n cruda tiranie
Și luptă pentru-al ei onor.

Strofa din urmă este sublimă.

Ea exprimă, în terminii cei mai feriți calitatea supremă a gintei latine: Idea-

dela anul 1735 Sibienii le-au pus atâtea sarcini de ei nu sânt în stare mai mult să le pörte: îi silesc să le facă bărne; să le taie lemne de foc în pădure, să le adune pētră și aceste tôte fără nici o plată să le ducă cu carăle la Sibiu, să le dea ômeni cari să lucre la cetate precum și servitorii la primariul Sibiului. Pentru munți să le dea arēndă mare Sibienilor. În comună trebuie să cumpere la botezuri la nunte și la morți vinul mai scump decum se vinde pe alte locuri tot din cărcima pusă de primariul Sibiului, pentru că nu era iertat se aducă altcineva în Reșinariu decât numai el.

Din fên sau otavă făcută pe câmp a 3-a parte se silea Reșinării să o dea la Sibiu. De tot locul de o gălētă semănat li se lua 35 cr. v. a.

Numai apa și lemnele le era iertat să le folosescă fără tacsă dar să prîndă pesci nu.

Reșinariul în anul 1754 numera 768 de familii, 165 de vėduve, 4 vagabunđi, 2 străini și 6 țigani, cu totul 944.

În plânsorea prezentată în 14 August 1736 la camera curții, Reșinării au arătat că dau pe oi:

Contribuție ordinară	4000 fl.
Pentru naturale	600 fl.
Pentru 200 orgii lemne	528 fl.
	<hr/>
	5128 fl.

In România austriacă:

Contribuție pentru păstorii vitelor	2260 fl.
Pentru vitele ce pasc	3606 fl.
	<hr/>
	5866 fl.

La Camera României:

Din decima oilor	1800 fl.
Din a porcilor	1200 fl.
	<hr/>
	3000 fl.

Vamă imperiale:

Din oi	2000 fl.
Decima la națiunea săsescă	900 fl.
Din porci	250 fl.
Tacsă locurilor semămate	35 fl.
Cheltuelile cu primariul (consulul) și cei-lalți oficiali	300 fl.
Un dorobanț în cetate	50 fl.
	<hr/>
Cu totul	17,529 fl.

Sub primariul (consulul) cetății Ioan Sax au pretins Sibienii dela Reșinării pentru pășunatul munților 200 fl. arēndă pe care ei nevoind să o dea, magistratul Sibiului a pus pe

21 de reprezentanți (bētrâni) în prinsore de unde la plânsorea Reșinării lor, guvernul a demandat eliberarea lor, însă după 2—3 septămâni fură de nou încarcerati și ținuți până au depus cei 200 fl. ceruți.

Sarcinele impuse de cetatea Sibiului Reșinării au fost așa de grele și apăsătoare, de Reșinării într'o plânsore așternută împēratului s'au rugat să li se asemneze în România austriacă (România mică) un teritoriu unde să se așede pentru că ei sânt gata de a părăsi Reșinariul și a emigra acolo.

Înt'r'aceea procesul au început a decurge. Reșinării fiind-că nu avea nici un venit comun din care să pôtă acoperi spesele procesuale au făcut aruncătura de 2 fl. 24 cr. pe totă familia.

Documentele produse de Reșinării au fost un rescript dela regele Atila despre aședarea lor aici la anul 420 precum și altă scrisore subscrisă de 6 popi și 20 bētrâni Reșinării prin care afirmă că înoirea acelu rescript s'ar fi făcut cu înțelegerea regelui Mathias în anul 1488.

Afară de acéstea mulțime de martori atât români cât și sasi din satele vecine cari esaminați au adevărit că comuna Reșinariu au avut diregătorie locală pentru procesele mai mici și 40 reprezentanți ca și celelalte comune vecine din fundul regiui, și că Reșinării au fost totdeauna ômeni liberi și au folosit munții precum și locurile de pe câmp.

Sibienii au produs contra documente un rescript din anul 1467, prin care regele Mathias din libertatea sa pentru 250 florini aur lăsa pe comuna Reșinariu din teritoriul Sibiului cu tôte drepturile și venitele în proprietatea Sibiului. Au mai produs Sibienii încă și alte scrisori teritoriale din anul 1372 și 1571 prin care sau silit a comproba că Reșinării nu au avut teritoriu seu propriu deosebit de al Sibiului.

Sibienii între altele au argumentat că în patria nôstră numai trei națiuni recepte se află: Unguri, Secui și Sasi, iar românii sânt numai suferiți și nu pot fi alta decât coloni (iobagi) incuilini, sau servitori; prin urmare Reșinării nu pot fi alte decât coloni

lul, aspirațiunea către Dumnezeu, către binele și frumosul absolut, către Ideal într'un cuvânt, și dorința de-a 'l realiza pe pământ, de a 'l traduce sub toate formele, de a 'l introduce în toate manifestațiunile geniului său, de a 'l reprezenta, cum țice poetul, în ochii lumii plini de admirare.

Idea religioasă, idea artistică, idea actelor și eroismelor sublime, noi o vedem exprimată în strofa finală a „Cântului Gintei Latine“:

În ziua cea de judecată,
Când, față 'n cerin cu Domnul sfânt,
Latina gîntă-a fi 'ntrebută:
Ce ai făcut p'acest pământ?
Ea va răspunde sus și tare:
„O! Dómnne, 'n lume cât am stat,
„În ochii sei plini de-admirare
„Pe tine te-am represintat!“

„Pressa.“

Varietăți.

* (Călătoria de inspecțiune) ce intenționase a o întreprinde în zilele aceste Escelenția Sa comandantul general, baronul Ringelsheim la fruntăriile țerei, spre a visita fortificațiunile se amăna-se în ora ultimă.

* (Preparative la mobilitate). Regimul va avisa în zilele aceste pe comitatele Comorn, Neutra, Barci-Turot, Honț, Gran, Sol, Pesta, Ghiomer, Borsod, Sepuș, Solnoc, Heveș, Sempin, Abaujvar, Șarosh, Haidu Sabolci, Ungvar și Neograd, a sprigini în totă privința, pe oficerii pioneri, care vor sosi încă în decursul unei acestia spre a visita drumurile strategice însemnate, ce duc spre nord. Ministrul de resbel voesce a primit încă la sfîrșitul unei curente raporturile oficerilor.

* (Mobilizarea parțială) este faptă. Se vor mobiliza — precum se vorbesce — 20 regimente de infanterie și 6 batalioane de vînători, dar nici ceste nu se pun pe picior de bătae ci se urcă numai starea prezentă de pace. Cu totul se vor conchiama sub arme vr'o 16,000 ómeni. Biletele de convocare către rezerviștii cei mai tineri s'au predat deja deregătoriilor civile spre a fi inmanuate respectivilor. În 15 Iunie c. n. cei conchiamați au a se presenta.

* (Postal). Prin ordinațiune ministerială s'a făcut dispozițiune ca dela 16 Iunie n. înainte să se introducă pe linia ferată între Brașov și Cluj postă ambulantă (în trenuri). Fiindcă în postele aceste manipulațiunea se face în decursul mergerei trenului nu mai incupe indoiială, că transportul de epistole simple devine foarte grabnic. Epistolele simple se pot concrede postei până înainte de plecare cu vre-o câteva minute și se pot pune în lădi-

sau incuilini. Ce privesce însă sarcinile lor impuse de Sibieni acele nu sînt așa de grele ca să nu le pótă subporta, pentru că se vede că Reșinărenii au case de bărne, ba unii și de zid și coperite cu șindile nu cu paie ca pe alte sate iobăgesci, afară de aceea au vite multe și nu sînt seraci, mai încolo se înmulțesc din țî în țî.

La aceste Reșinărenii le-au respuns cu privilegiul Andrean: că sasii au venit în Transilvania ca óspeți sub acea condițiune ca să se așede dela Oreștie până la Barot (a város usque Boralt) pădurile însă să le folosescă de comun cu românii și bisenii, (cum Blachis et Bisenis) mai încolo că natura fundului regiu nu cunósce nici iobagi nici incuilini decât numai ómeni liberi și pe principele țerei de domn pămîntenesc. Casele care le avem țiseră Reșinărenii sînt dela moșii și strămoșii noștri, le coperim cu șise (șindile) pentru că cu paiele care le produce totă comuna nu ne-ar a-junge să coperim 10 case. Înmulțirea noastră o ascriem binecuvîntării dumnezeiesci, ceea ce inclitul magistrat nu voiesce.

(Va urma).

tele de postă dela vagonul postal, ce de aci înainte nu va lipsi dela nici un tren, până și în momentul când are să plece trenul.

* (Personalialia). Majestatea Sa apost. ces. și reg. a denumit pe notariul de la tribunalul din Raab Ladislau Sipoș de subjude la judecătoria cercuală din Tethe. — Ministrul reg. ung. de iustiție a transferat pe cancelistul de la judecătoria cercuală din Gherla Petru Fodoreanu la tribunalul din Zilău. — Ministrul reg. ung. de iustiție a însărcinat pe pretorul din Brad Simon Piso cu dreptul de jurisdicțiune cu privire la afacerile bagatele, cari nu se țin de jurisdicțiunea comunală. — Dl Rubin Patifa și-a deschis cancelaria sa advocațială în Alba-Iulia.

* (Misiunea domnului Sturdza în Pesta) a avut de scop a isbuti, că cele 4 kilometre intră gara dela Vercerova și Orșova să fie provădute cu un drum de fer, ce se va edifica din partea societăței austriace de drum de fer („österreichische Staatseisenbahngesellschaft“) Domnul Sturdza s'a imbiat făcîndu-se acesta concediune, a preda gata linia Predeal Ploiești până în 1 August anului viitoriu. Respingîndu-se acesta propunere, dl. Sturdza a pretins contrapropoziții, cari i s'au și făcut în forma unui ultimatum. Regimul unguresc — acesta este cuprinsul ultimatumului — va permite numai atunci legătura la Orșova dacă regimul român va edifica pe spesele sale la Orșova încăperi comune și dacă va adopta pentru linia de Vercerova — Orșova un tarif deosebit și în sfîrșit dacă va inchiea de acum o convențiune, în urmă cărei toate transporturile via Vercerova se vor împărți cu linia Predeal — Ploiești. Afară de aceste regimul unguresc a mai pretins garanție pentru deschiderea liniei Predeal — Ploiești cu 1 August 1879. Se înțelege, că dl. Sturdza a respins acest ultimatum.

* (Monumentul lui Ioan Heliade Rădulescu). Comitetul însărcinat cu ridicarea acestui monument, se pôte felicita de pe acum pentru succesul osteneților sale în realizarea acestei idei naționale. Monumentul este terminat de mai multe luni, și, dacă nu a putut fi transportat din Roma în România cauza a fost resbelul și lipsa mijloacelor necesare. Comitetul a avut Joi o întrunire, sub președința prințului Dimitrie Ghica, pentru a se ocupa de căutarea mijloacelor pentru transportarea acestui prețios monument, pe care Românii îl vor primi cu inimile palpitînde de bucurie.

Pe lângă sumele ce sînt a se vîrsa de către persoane cari n'au depus încă listele și sumele lor, comitetul a înscuiștat a mijloci pe lângă onor. Direcțiune a teatrului național, ca să înlesnescă o reprezentațiune în profitul monumentului aceluia ce a lucrat atât de mult pentru teatrul român.

Sperăm, că această reprezentațiune se va organiza cât mai curînd, prin stăruința d-lor Urechia, Alecsandrescu, Odobescu și Esarcu, cari s'au însărcinat cu această inițiativă, ca membri ai comitetului; și nu ne îndoim, că publicul nostru va sci a răspunde la acest ultim apel ce i se face, pentru a se puté transporta în țară statua aceluia ce și-a consacrat totă viața sa pentru cultura și rădicarea neamului român.

Între cei ce au contribuit în zilele trecute peotru monumentul lui Heliade, aflăm, cu plăcere, că este și domnul G. Cantacuzino, care a vîrsat suma de 10,000 franci la d. bancher St. Ioanide, casierul comitetului.

Aducem, de pe acum, omagieile noastre junelui și distinsului artist Ettore Ferreri, din Roma, care puse tot talentul și totă stăruința în efectuarea statuei lui Heliade, care va fi unul din cele mai frumoase ornamente ale capitalei și țerei noastre.

Acest artist, care, după efectuarea mai multor opere căștigînd premie, și după terminarea monumentului lui Heliade, are ađi onóra de a face statua M. S. Regelui Humbert al Italiei, s'a entusiasmat de vitejia ostășilor noștri și a consacrat'o într'o statuă, care represintă pe doroanțul nostru la a-

saltul dela Grivița. Judecînd această operă numai după fotografie, totuși am putut admira mult perfecțiunea artei, mișcarea și espresiunea eroică a soldatului nostru în acțiune.

Sperăm, că, în curînd vom vedé în realitate aceste statuete, ce vor face, nu ne îndoim, cel mai frumos ornament al interiorului unei case. Mai multe persoane, aflăm, că au și comandat la Roma a li se trîmite aceste statue; se așteptă, tot de odată un deposit la librăria din fața teatrului.

„Pressa.“

* (Fortificațiunile la Oituz). Precum află „Nemere“ cele mai potrivite și însemnate vîrfuri, cari dominéză pe deplin șoséua, s'au fortificat foarte tare. Acum sînt ocupați 600 lucrători, dar numărul lor se va urca la 1000. În zilele aceste un lucrătoriu a cădut de pe o stîncă în abis, dar, cu toate că a primit mai multe rane, numai este în pericol a-și perde viața. Fașine pentru parapete sînt în mare număr gata. Lucrările în pămînt le-a luat asupra-și un întreprindătoriu din Brașov pentru fl. 9000, iar pentru lucrările în lemn s'au preliminar fl. 12,000. În curînd se va înființa aci și un spital; medicul de regiment cu apoteca a și sosit.

* (Oficieri ruși). Precum află „Kelet Népe“ din isvor sigur, 15 oficieri ruși au trecut din România granița și au făcut studii de teren între Orșova și Mehadia. Ómenii cari s'au întîlnit cu acești oficieri au înscuiștat îndată pe pretorul.

* (Bóla de vite în Șelimbér) n'a încetat nici acum încă. În 10 l. c. se aflau în comună 53 vite bolnave, dintre care 20 se află spre însănătoșare.

* (Localități congresului). Congresul se va întruni în apartamentele noului palat a cancelarului Bismark. Sala cea mare, împodobită cu fresco frumoase a le primilor artiști germáni, se va adapta pentru acest scop. Contele Andrassy va fi óspele ambasadorului austro-unguresc contele Károly.

* (Dr. Nobiling). Despre acest bărbat, care ș'a descărcat pușca asupra imperatului Wilhelm, estragem din tesa sa de doctorat biografia sa scrisă de el însuși:

În anul revoluțiunii 1848, am zărit lumina lumii în domeniul regesc Colno lângă Birnbaum în provincia Posen. Prima învățătură am primit'o dela guvernori diferiți, dintre cari me simt recunoscătoriu mai cu samă celui din urmă, candidatului de filosofie, d. Frederic Liepe, a căruia mactsimă în educație era de a nu da elevului numai o educație sciințifică felurită, ci al prepara înainte de toate pentru viața practică, în care va intra mai tîrziu. Tot acest princip: non scholae sed vitae, era principiul conducătoriu al pedagogului regesc din Zillichau, unde am absolvit cele cinci clase superioare în timp de 4 ani și jumătate, de la Pasci 1863 până la Michaeli 1867.

După ce am eșit din scólă, m'am ocupat trei ani cu agricultura practică. De la Michaeli 1870 până la Paști 1872 am studiat economia politică și rurală la Halle; m'am ocupat iar doi ani cu practica, am făcut călătoriile de mai multe luni pentru a studia din temei un număr mai mare de gospodării, de fabrici, de stabilimente industriale diferite etc. La Paști 1874 am venit iar la Halle pentru a studia ramurile sus numite, unde am rēmas până la Paști 1875, când am plecat la Lipsia, făcînd acolo cele trei din urmă semestre și terminădu-mi studiile.

Lipsia, în luna lui Maiu 1876.

Carol E. Nobiling.

* (Formula invitației la Congres). „Subsemnatul, etc. în urma însărcinării guvernului său, are onóra de a face Ecs. Vóstră următórea comunicare:

„În acord cu inițiativa luată de cabinetul austro-ungar, guvernul imperial german ar onóra de a propune puterilor semnătore tractatelor din 1856 și 1871, să binevoiască a se întruni la Berlin, pe 15 Iunie, spre a discuta aci stipulațiunile păcii preliminare de la San Stefano incheiată între Rusia și Turcia.

„Guvernul M. S. Imperiale adresînd această invitațiune guvernului cesaro-regal austro-ungar, presupune că acest din urmă la primirea ei va fi de acord de a consimți la libera discuțiune a întregului conținut din pacea dela San Stefano, și că el este dispus a lua parte.

„La cas de adesiune a tuturor puterilor invitate, guveruul Maj. Sale propune de a hotări întrunirea Congresului pentru ziua de 13 Iunie.

„Sub-semnatul etc. aduce presinta la cunoștiința Ecs. Vóstre, și are tot deodată onóra de a ruga să bine voiască a 'i face cunoscut cât mai repede respunsul guvernului Maj. Sale apostolice imperialo-regală. Sub-semnatul profită etc.“

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Berlin, 12 Iunie n. Un ordin imperial dispune alegeri nouă pentru parlamentul german pe 30 Iuliu. — Principele de coronă a primit după améđi pe plenipotențiții congresuali separat după țeri. Ordinea în congres este regulată după alfabet. S'a împrumutat ceremonialul dela congresul de Viena în cât privesce partea ceremonială. Alegerea lui Bismark de president e afară de indoiială. Congresul va procura păstrarea secretului. Lucrătorii însărcinați cu tipăriturile congresului au jurat discrețiune.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Modeluri

de
PROSĂ ROMANA.

b) A. I. ODOBESCU.

Ψευδο-κωννηγετικος. Epistolă scrisă cu gând să fie Precuvîntare la cartea „Manualul vînătorului“ (de C. C. Cornescu). București 1874. (XII—262 pag.)

(Urmare.)

„Astfelu, cu cănele călăuză bună, voinicul apucă dealungul în jos, valea Orgóei. Prin volbura apelor ei, se restogoliau acum cu vuet, rădicinile de copaci și bolovani de pētră, surpați dela munte. Și cănele și stăpînul umbrau încet și cu sfielă pe costișul lunecos; dar când ajunseră tocmai deasupra praporului de unde se vedé, în pólă, urmele unei cetăți de urieși și brasda vladnică a Troianului, Miclăuș stătú în loc mărăind, ca în préjmă de vēnat. Voinicelul stecli ochii. Flăcările alburii eșiau pe acolo din pămînt și sburau deasupra tainței unde stătură ascunse, atâtea mari de vreme, comorile cele dela Petrósa, cloșca cea vestită cu puii ei de aur; dar la lumina sclipitóre a văpaelor, vînătorul zări, printre erburi și petróie, căpătina lungurétă a unui dihor, carele, cu ochii răsleți, căuta drept la dēnsul. Trupul și cōda, dobitocul și le incolăcise, le făcuse ghem, în fața coteiului, cum fac dihorii când n'au loc de scăpare în viezuinile lor de sub pămînt. Voinicul nostru era gata să asvêrle într'ēnsul ghióga lui cu ținte poleite ca să 'l prăpădescă, când dihorul începú a chițăi în limba lui de lighionă și a țice:

„Împérate, luminate,
„Nu'mi lua zilele tóte;
„Iami le pe jumătate;
„Că'ți voi da eu nestemate,
„Chiar pētra smarandului,
„Verdēța pămîntului!“

„Feciorul de împērat, aducēdu'si aminte cât de bun ugar îi fusese asemenea vorbe din graiul vulturului, lăsă ghióga jos și goní cănele în lături; iar lighiona, bucurósă de a se simți scăpată, începú să răcăie țērîna cu labele și scóse dinaintea voinicului o pētră de smarand, mare și frumoasă, de strălucia verde și ramurată ca spicul crud al grăului, ca rodul pămîntului.

„Afiată fu voinicului pînă ce ridică de jos smarandul fermecat și 'l băgă în sin; și apoi de atunci înainte

tote jivinele câte se târesc prin țerina și câte se ascund pe sub pământ, toate îl cunoscură pe densul de stăpân. Viezurii cu perii suri, lungi și drepți ca țepele, și bursucii somnoroși, cari ies numai noaptea din vizunii; șderii pădureți cu blana ruginită, desă, mole și frumos netedită, și vidrele colțate de pe malul bălților; nevăstuicele cu trup prelung și mlădios și cu gușe albe, care se furișează printre rezore, venând cuiburi de păserele, și veverițele sugubețe, cu coda vulvoiu, care sar sglobii pe crăcile copacilor, ronțaind alune, ghindă și scorușe: pințele cu labe scurticele la pept, iar la spate cu picioronge care, când umblă, se saltă ca locuste, și cățelii pământului, — de le ăce și șuițe, — cari scot capul la amădi din găuri, ca să latre la sóre; apoi mișunii cei cu gropanele pline de grâne, și șobolanii din smărcuri; toate lighioanele, până și cărțile orbețe și aricii ghimpoși, ba chiar șerpuii, gușterii și șopârlele, toate i se arătau lui în cale, sau ca să-l slujescă la vre-o trebuință, sau ca să plējă de mâna lui, când avea plăcere de venat. Cu densul vulpile își chieltau de pomană și viclenia minței și iuțela piciorului, căci de fie-care minciună a vulpei, el afla prea lesne mijloce o miia ca să-i vie de hac. Apoi și cu ursul cel mai sēlbatic, el își făcea jucărie; fără secure, fără cuțit, el intra sumeț în vizunia lui, se lua cu densul la luptă drēptă și în totdeauna ursul cădea mort la pământ.

„Astfelu prin vėsduh, astfelu pe sub pământ, el era mai tare, el era mai mare; de acea și traiul lui era acum și mai mult pornit pe vânătoare.

„Când feciorul de împērat trecea pe delul Bălaurului; d'a stanga Slănicului; lighiona cea infricoșată, cu o falcă în ceriu și cu alta în pământ,

șerpăică cu soldii verđi,

— să n'o veđi, să n'o visez! —

de grabă se svērcolia, se pitula și se afunda până la gurile iadului, ca să nu o vedă vitēzul vânătoriu, să nu-i rezeze cu paloșul, șepte capete și să nu-i stingă șepte suflēte. Ori cât de mult se silia densul ca să-i apuce înainte, iazma iadului prididia cu fuga și voinicul remănea mereu să-și scōtă necazul pe pāsērile ceriului și pe lighioanele pământului. Da și peste și nu putea nimeri.

„Așa mai păți într'o noapte și a două și, de ciudă și de mânia, se porni de pe delul Bălaurului în jos, când abia se mijă de ăiuă, și ajunse deodată cu ăiorile, când se deschideau florile, la valea stērpă și pustiă a Picelilor de glod.

„Dacă nu sciți și n'ati vēđut, să ve spun eu că acolo și-a așezat Necuratul cazanele cu cătran și cu smōlă clocotită: pe sub pământ gulge și ferbe glodul noroios, mai rece decât ghița, mai negru decât cēța; apoi, pe guri căscate prin tot ocolul acelei văi fără de scursōre, ținesce tina în sus, când de o schiōpă, când de o palmă, când de un stânjin și mai mult; la fie-care gură împregiur s'a durat moșoroiu, și balele cătrănite pe care Uci-găl-tōca le scupă din vāgăune, se scurg năcleite dealungul movițelor, se adună în nomol, se usucă de vēnt, se crapă de sōre aștern tot fundul văii cu o humă sură și jilavă, pe care nu se prinde, Dōmne feresce! nici troscoț, nici ciulini.

„Când de pe culmea vecină, feciorul de împērat făcū ochii rōtă deasupra văii urgisite, el vedū o biată căprieoră rătăcită, calcând cu sfielă prin nomolul uricios al mocirlei; mai departe, o feră sēlbatică, un ris sta stărcit la pândă; pērul de pe densul, lung și subțire; alb și cu pete negre, se abărlișe în sus; urechile-i țuguete cu pământului de viori peștii, la vārf se rădicase drepte, și ochii lui, vii și pē-

trundētori ca ochii de femeie, scăpărau scānteie. Numai în două trei sărituri de pisică, el ajunse căprieora, se acăță cu ghiarele de peptul ei, își infipse dinții în beregată și se gătia să-i sugă cu desfătare sangele din vine, când voiniculul invērti rāpede praștia ca s'o isbēscă în feră. Dar ochii zisului, care ved și în međul petrelor, zārira ce i se gătia; el se smulse dela peptul căprieoriei și începū să latre în limba lui de feră:

„Împērate, luminate,
„Nu'mi lua ăilele tōte:
„Iami-le pe jumētate,
„Căți voi da eu nestemate,
„Chiar pētra rubinului,
„Coleotirea sângelui!“

„Și acum, pentru a treia ōră, feciorul de împērat iertă viēța risului, precum iertase pe a vulturului, precum iertase pe a dihorului; el strīnse praștia pe mână, iar feră, veselă și mulțămītōre că scăpase cu ăile, scăpăra din ochii ei o pētră de rubin, mare și frumōsă, roșie și vie, mai roșie decât fraga muntelui, mai vie decât para focului și întocmai ca sangele voinicului.

„Când o luă voinicul în mână și o băgă în sin, pare-că îi mai crescū de o schiōpă inima într'ensul. De aci înainte tōtă firea cu suflare era prēda lui. Tōte fērele pe care iuțela sângelui le împinge, în fuga lor, a se așterne pământului, ca érba câmpului la suflarea vēntului; tōte cele care trăiesc din vērsarea sângelui; tōte câte din sange își iau puterea și prin sange o și perd; tōte se supuseră și ele la voințele voinicului, ca pāsērile ceriului, ca lighioanele pământului.

„Dinaintea unui așa minunat vânătoriu,

cerbiu dela munte
plecau a lor frunte;
mistreții colțai
cădeau improșcați;
capra săltărēță
nu scāpa cu viēță;
lupii din pădure
picau sub secure;
iepurii fricoși . . .“

(Va urma).

Bursa de Viena

din 31 Maiu (12 Iunie) 1878.

Metalicele 5%	63 75
Împrumutul naț. 5% (argint)	66 10
Împrumutul de stat din 1860	114 —
Acețiuni de bancă	818 —
Acețiuni de credit	231 50
London	117 35
Argint	103 80
Galbin	5 59
Napoleon d'aur (poli)	9 42
Valuta nouă imperială germană	58 05

Economic.

Budapesta, 8 Iunie n. (Raport săptămânal). Ploile destul de abundante pe la începutul săptămānei trecute au schimbat situația, împrăștiind temerile unei recolte slăbuțe. Grăunțele spicōselor se pot acum desvolta cu îmbelșugare, de asemenea pōmele și strugurii. Starea cucuruzului, napiilor, cartofilor și altor primēvērătime nu mai lasă anul acesta aprōpe nimica de dorit. Recēla și vēnturile nordice de cari ploile au fost înșoțite au înșufat temeri mari cultivătorilor; din norocire însă vēntul n'a stat locului și astfel n'a avut cum brumă. Despre grindine (pētră) puțin se-aude vorbind vijelii mari încă n'au fost anunțate de nicāiri. Cositul fēnațelor și a rapiței sânt la ordinea ăilei. Apele n'au cauzat nici o stricăciune până acum.

Grăul s'a urcat în preț cu câte 10 până în 15 cr. pe la începutul săptămānei, când consumătorii erau fōrte aplecați la tocmele. În urma ploilor însă, cumpărătorii s'au retras în mēsură în care sporiau ofertele așa că prețurile au scăđut fōrte. Circulația totală circa 80,000 măji metriche, a 10 și 9.90 fl.

Sēcară abia a reușit cu fi. 6.90—7.15, Circulația 4000 m. m.

Orzul s'a vëndut tot cât s'a oferit cu prețuri pipērate, anume orzul de nutreț cu

fi. 6.70—7 și orzul pentru bererii cu fi. 8—8.50. Circulația 3000 m. m.

Ovēsul s'a manținut la prețurile din săptămāna trecută, anume ovēsul mercantil dela fi. 5.30—5.50, marfă adusă cu trenul fi. 5.70—6. Circulația 8000 m. m. Negoțul în termine se sfirșese cu fi. 6.10 și 6.20.

Cucuruz cam puțin, marfa mai de rēnd a reușit cu fi. 6—6.30; mijlocie fi. 6.60; de frunte fi. 6.85—6.90. Circulația 10.000 m. m.

Păstăioșele au rēmas pe lângă prețurile din săptămāna trecută. Notām: Linte ung. după calitate fi. 8—12, mazere fi. 10—12, fasole fi. 10—10.50, măzeriche fi. 5—6.

Porcii au fost neglijați din partea cumpărătorilor, cari cu greu se slobod la tocmele mai însemnate. Prețurile fōrte variabile, pro chilo greutate netto dela 46½—52 cr. conform vârstei porcilor. Starea actuală 54.390 porci cu totul. Din Ungaria de sud s'au adus cu totul 9118, din Serbia 818, laolaltă 9936 porci grași și slabi.

Unsōrea de porc a cam scăđut în preț. Marfă promptă cu fi. 54.50—55 inclusive vasul.

Sēul de lumnări abia a reușit cu fi. 49—50.

Pei de ōie au fost fōrte puține. Prețurile au rēmas neschimbate. Peile de capră s'au vëndut așa că n'a mai rēmas aprōpe nimica. Peile de ied au mare trecere. Cu totul s'au adus din Arđel 6000 bucăți fi. 85—90 pro 100 bucăți. Peile de miel încă sânt bine căutate, vēndēnduse cu fi. 80—90 pro 100 bucăți.

Estras din foia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 8 Iulie imobil. dnei Alecsandru Onodi în Murēș-Oșorheiu (tribunal); în 12 Iulie și 12 August imobil. lui Iosif Fehērvári în Cluj (tribunal); în 23 Iulie și 23 August imobil. lui Vasilie Petric în Calna (tribun. Dej); în 10 Iulie și 10 August imobil. lui Mihaiu Schmidt și soției sale în Saschis (jud. cerc. Sighișōra); în 21 Iunie și 21 Iulie imobil. lui Samuil Orendi în Mediaș (jud. cerc.); în 6 Iulie și 5 August imobil. lui Frideric Polder în Sighișōra (jud. cerc.); în 28 Iunie și 29 Iulie imobil. lui Ioan Bretz în Cisnădia; în 16 Iulie și 16 August imobil. lui Mihaiu și Sofiei Wolf în Cisnădia; în 4 Iulie și 5 August imobil. lui Toma Pacea în Jina (trib. Sibiu); în 22 Iunie imobil. lui Carol Zangerl în Alba Iulia (tribunal); în 22 Iunie și 22 Iulie imobil. lui Carol Dorn în Baia mare (jud. cerc).

Nr. 77.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în Blăjeni-Valeasat lângă nepuținciosul paroch Ioan Ciocan, se escrie prin acēsta concurs până la 30 Iunie a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt jumētate din tōte venitele unei parochii de clasa a III.

Doritorii de a căpēta acest post să-și așternă rugărilor lor, instruite conform statutului organic la subsemnatul până la terminul sus prefipt.

Brad, (Hunyadmegeye) 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Mihelțan m/p.,

2—3 protopresb. gr. or. al Zarandului.

Nr. 26 — 1878.

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a treia Bucerdea vinōsă română și magiară în protopresbiteratul Alba-Iulia, se escrie concurs până la 24 Iunie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Venitele stolari regulate în sinodul parochial din 11 Decembrie 1877.

2. Un fēnaț de ½ juger.

3. Casa pentru locuință se va inchiria din cassa bisericeii, până când se va edifica nouă.

4. Dele 100 familii 1 feriă (8 copuri) must, iară în lipsa mustului acēsta simbre se respunde în bucate, grău sēu cucuruz, 16 copuri.

Tōte aceste venite dau suma de 306 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acēstă parochie să-și așternă petițiunile sale instruate în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul sus îndigitat.

Alba-Iulia, 10 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alesandru Tordășan m. p.,

3—3 protopresbiter.

Nr. 89.

CONCURS.

Pe basa grațioșei decisiuni a Maritului Consistoriu archidiececan dto. 24 Novembre, 1877 Nr. 2913 B. ex 1877. pentru stațiunea de capelan lângă bētrānul paroch Ioan Vereș în parochia română gr. or. de a III clasă Gyerō Oșorheiu cu filia Gestrade se escrie concurs până la 2 Iuliu, 1878.

Venitul preoțesc împreunat cu acest post de capelan, din jumētate stola preoțescă și din usul fructului de jumētate al porțiunei canonice de 20 jugere agru și fēnaț comasat este de 150 fl. din care alesul și întăritul capelan va avē a se îngriji și de propria sa locuință.

Concurenții la acest post sânt pofțiți a substerne subscrisului, concursele sale cătră sinodul parochial adreseate, basate pe statutul organic și pe dispozițiunile sinodali archidiececane din 1873, până la terminul indicat.

Cluj, 19 Aprilie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilie Roșescu m. p.,

3—3 ppresb. rom. gr. or.

Nr. 99.

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei de preot în comuna Fueși-Bogara, în protopresbiteratul Iliă-Mureșului se deschide concurs cu terminul până la 29 Iunie a. c. st. v.

Doritorii de a ocupa acēstă stațiune de clasa a III. să binevoescă a-și trāmite rugărilor lor, instruite conform statutului organic și dispozițiunilor sinodali din anul 1873 la subscrisul oficiu până la terminul indicat.

Emolumentele sânt:

1. Fēnaț de 1 juger și 200°.

2. Cimiteriu de 520°.

3. Dela 120 familii câte 8 cupe cucuruz în bōmbe.

4. Dela 120 familii câte o și de lucru parte cu vitele parte cu pământ.

5. Stola usuată dela 120 familii. cari emolumente computate tōte în bani dau suma de 285 fl. v. a.

Acest concurs se deschide în urma ordinațiunei Preavenerabilului consistoriu archidiececan dto. 11 Martie Nr. 597 B. — 1878.

Gurasada, la 16 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,

3—3 adm. prot.

Nr. 123.

EDICT.

Dimitrie Ioan Neculoiu din Resnov, protopresbiteratul Branului, a părăsit cu necredință de 5 ani de ăile prelegiuita sa soție Maria născută Ioan Parvu Constantin; din Cărstian, fără de a se sci locul unde se află, este prin acēsta citat ca în termin de un an și o și să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui să va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i.

Brașov, 29 Aprilie, 1878.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Branului.

Iosif Barac m. p.,

3—3 protopresbiter.